

Erasmus beszámoló

Bemutakozás

Cselenyák Luca vagyok, harmadéves pszichológus hallgató.

Ír emberek és mindennapjaik

Ha pár szóban kellene jellemeznem az ír embereket, azt mondanám, hogy mérhetetlenül segítőkészek, életvidámak, humorosak, folyton késnek, és nem bírnak ki úgy napot, hogy ne egyenek krumplit valamilyen formában.

Gyakorlatilag bárhol, bármikor, bárkitől kértem segítséget, nagyon kedvesek és előzékenyek voltak. Ezt jól szemlélteti az a szokásuk is, hogy nem szállnak le a buszról anélkül, hogy ne vessenek oda egy mosolygós *Thank you*-t a buszsofőrnek.

Az „Irish time” és az ír akcentus

Az első legfontosabb dolog, amire az orientációs órán az előadást tartó hölgy felkészített minket (és később ez be is igazolódott számomra), hogy az „íreknek nem szabad hinni, mert hazudnak”. Egyrészt, nem szabad őket szó szerint érteni. Ha megkérdezed őket, van-e kedvük ezt és azt csinálni, eljönnek-e ide és oda és a válaszuk az, hogy „I will yeah”, azt valójában úgy értik, „I definitely won’t”. Másrészt, ha mégis megbeszélnek veled egy találkozót nyolcra, ők odaérnek kilencre... és nem értik a felháborodást, amiért egy óráig vártál rájuk a szakadó esőben. Nem véletlenül él a kifejezés: *Irish time*. A buszmenetrendet is érdemes ez ír idő szerint értelmezni, tehát ha a buszról azt állítják, hogy „will be there in a minute”, akkor nagyjából olyan 25-30 perc múlva ott is lesz... jó esetben. Érdemes tehát ezalapján számolni, ha valahova pontosan kell érkezünk.

Ezen túl az időjárás is kihívást jelenthet. Az írországi esők szinte mindennaposak, és a szél sem ritka, amihez hozzá kell szokni. Azonban ezek az apró kellemetlenségek eltörpülnek az élmények mellett, amelyeket itt szereztem. A természet látványa, a lenyűgöző tengerpartok, a zöld lankák, és a barátságos emberek mindent kárpótoltak.

Az ír akcentust az elején nem egyszerű megérteni, de kis idő múlva belejön az ember. Ezt szerencsére az írek pontosan tudják magukról, és az egyetemen is figyelembe veszik.

Egyetemi élet és tanulmányok

A tárgyfelvétel ugyanis itt csak a második hét után történik. Az első két hétben lehetőséget adnak bejárni bármelyik órára, ami érdekel, és kitapasztalni, hogy melyik előadó lehet számunkra nehezebben érthető, és ez alapján dönthetünk a tárgyainkról. Ezzel is azt biztosítják, hogy a lehető legsikeresebben zárhassuk a félévet. Ez utóbbit az is alátámasztja, hogy a legtöbb tárgyból nem egy vizsga alapján kapjunk érdemjegyet, hanem sok komponensből tevődik össze a féléves osztályzatunk. Például beadandókból, félévközi tesztekéből, és csapatmunkából arányosan állítják össze a jegyet. Ez szerintem az egyik legpozitívabb dolog, hogy nem egy kérdéssor alapján vonják le a következtetést a tudásunkról, hanem átfogóan vizsgálják meg azt. Továbbá, hiába vagyunk több mint százan egy kurzus során, az óraadók egyéni visszajelzést adnak minden beadandó után, amiből a következőnél nagyon sokat lehet építkezni. Valamint ezen kívül is van egy fórum, ahol bármikor lehet kérdezni egy-egy feladattal kapcsolatban az oktatóktól, ha elakadunk valamiben, és arra is készségesen válaszolnak.

Egész kint létem alatt az volt a megélésem, hogy mind a tanárok, mind a koordinátorok azért vannak, hogy nekünk diákoknak minél több segítséget biztosítsanak. Például sok olyan program jelen volt, ami a diákok mentális egészségét szolgálta. A különböző klubok remek lehetőséget nyújtottak különböző emberek megismerésére, új barátokra szert tenni, vagy akár olyan új dolgokat kipróbálni, amit eddig még sosem. És itt a klubok alatt nem csak egy-kettőt értek! Szinte nincs olyan érdeklődési kör, ami figyelmen kívül maradna és ne lenne rá egy közösség, kezdve a női tudománykörtől az ökoklubbon át a skydiving-ig. Emellett az egyetemen végtelen sportlehetőség közül is lehet válogatni, amik közül biztosan megtalálja az ember a hozzá legkedvesebbet.

Barátkozás és közösségi élmények

Az Erasmus-félév egyik legnagyobb hozadéka az új emberek megismerése volt. Az volt a megélésem, hogy Erasmus-on mindenki nagyon nyitott a másik felé, ezér szinte egyből sikerült megtalálni a közös hangot. Nagyon érdekes más kultúrákkal megismerkedni az embereken keresztül. Különösen emlékezetesek voltak a nemzetközi estek, ahol mindenki megoszthatta hazájának szokásait, vagy a közös kirándulások, amelyeket az egyetem szervezett. Az egyetemi rendezvények között a filmestek, a közös főzések és a sportnapok különösen népszerűek voltak. A legemlékezetesebb a zenés táncos előadás

volt, ami az ír tradíciókat volt hivatott bemutatni a zenéjükön és a táncon keresztül. Ezeken nemcsak a külföldi diákokkal, hanem ír hallgatókkal is sikerült mélyebb kapcsolatokat kialakítani. Az Erasmus során olyan barátságokat kötöttem, amelyek azóta is tartanak, és biztos vagyok benne, hogy még hosszú éveken át megmaradnak. Az a sokszínű közeg, amelyet Írországból tapasztaltam, nagyon inspiráló volt, és sokat tanultam más kultúrákról, emberekről, és persze saját magamról is.

Az ír humor és vicces pillanatok

Az írek híresek a humorérzékükről, és ezt nap mint nap meg is tapasztaltam. Szeretik a szójátékokat és az önironikus megjegyzéseket, amik mindig mosolyt csalnak az ember arcára. Egyik alkalommal, amikor egy étteremben vártuk az ebédünket, a pincér humorosan megjegyezte, hogy „A sült krumpli az ír ember szuperereje, mert bármiből képesek vagyunk ízletes ételt varázsolni, ha van hozzá egy kis krumplink.” Az ilyen apró, jókedvű megjegyzések könnyebbé és vidámabbá tették a mindennapokat.

Az írek híresek a szívélyes vendéglátásukról és az ünneplés iránti szenvedélyükről, ami a pohárköszöntőikben is megmutatkozik. Az ír *toast* mindig több, mint egyszerű koccintás – mély érzelmeket és sokszor humoros megjegyzéseket tartalmaznak. Az egyik kedvenc köszöntőm, amit többször hallottam, így hangzik:

“May you live as long as you want, and never want as long as you live”.

Az ilyen köszöntők nemcsak vidámságot és összetartozást sugallnak, de az ír emberek életigenlő, szeretetteljes mentalitását is kifejezik. Akár egy egyszerű esti találkozó, akár egy nagyobb esemény során, ezek a pillanatok mindig különlegessé tették a közös ünneplést.

Nehézségek a kint lét alatt

Minden eszményi élmény ellenére is kár lenne tagadni, hogy nem volt akadálymentes a kint töltött idő, és ez természetes. Mindenkinek vannak mélypontjai a kintlét alatt, aminek számos oka lehet. Egyrészt, nem könnyű két egyetemen egyszerre teljesíteni. Sajnos a legtöbb órát nem lehet elfogadtatni az itthoni egyetemen, és párhuzamosan kell felkészülni az otthoni vizsgaidőszakra is. Ez nagy nyomást gyakorol az emberre, ami miatt egyre nagyobb lesz bennünk a feszültség a végéhez közeledve. Arról nem is

beszélve, hogy a honvágy is egyre gyakoribb érzés, ezért nagyon felemelő, ha valaki meglátogat a kint lét alatt.

Záró gondolatok

Az írországi Erasmus-félév tanulmányaim egyik legmeghatározóbb élménye volt.

Megtanított alkalmazkodni új helyzetekhez, megbirkózni kihívásokkal, és arra is, hogy mindig megtaláljam a megoldást, bármit is dob elém az élet. Számtalan új barátságra tettem szert, rengeteget fejlődtem szakmailag és személyesen is. Ha valaki gondolkodik azon, hogy belevágjon-e egy hasonló kalandba, csak bátorítani tudom: ez az élmény örökre megmarad, és csak gazdagabbá tesz.